

## Una diada del revés

Per Nàdia Rodríguez Solé

Hola! Soc la princesa Martina, si la famosa princesa que diuen als contes de Sant Jordi, que va salvar la cavallera Ona, i ara us vinc a explicar la meva historia, des del principi.

Era l'any 2007 i jo tenia 16 anys. I amagava un gran secret ; era l'hereva al tro del país on jo vivia. Un dia d'estiu la meva família, la meva millor amiga l'Ona i jo vam anar de viatge a un petit poble coster d'Andalusia, el poble es deia Sant Anamara del Polion.

Quan vam arribar a la casa de vacances que teníem al poble. A mi i a l'Ona ens va cridar l'atenció una platja on hi havia una petita cala amb una cova molt bonica. Vam passar la tarda a la casa de vacances. Al matí següent l'Ona em va proposar d'anar a aquella cala, concretament a la cova. Vam començar a caminar i a mesura que ens apropàvem a la cala una sensació de calidesa ens abraçava, vam arribar i vam decidir entrar a la cova. L'Ona hem va dir:

-Se que tens molta curiositat per entrar, però això pot ser molt perillós, i com la teva cavallera que soc tinc dret a donar la meva opinió i aquesta es que ens en tornéssim cap a casa.

Jo vaig pensar que ella tenia raó, però la meva curiositat em matava.

-Se que pot ser perillós Ona però vull saber què hi ha dins, que cada vegada que m'apropro sento una calidesa estranya.

Finalment vam decidir entrar. Quan vam arribar al que semblava el final de la cova vam veure una silueta molt estranya i juntament amb ella hi havia una rosa d'un color roig molt llampant. L'Ona em va preguntar a cau d'orella:

-Què pot ser això? I perquè està protegint aquesta rosa tan bonica ?

Jo estava tan capficada contemplant la rosa i la seva bellesa que no hem vaig adonar del que havia dit l'Ona.

-Martina?- va dir l'Ona amb un to de veu bastant més elevat- Que et passa?

Llavors la misteriosa silueta es va començar a moure fins que va quedar il·luminada per la llum de les nostres llanternes. Era un drac ! Quan per fi vaig tornar a la realitat, l'Ona hem va dir:

-Martina marxem d'aquí corre !

Jo vaig reaccionar molt tard i el drac em va capturar i de sobte vaig escoltar l'Ona cridar: "Tornaré a per tu !!! "

Organitza:



Collabora:



# Llegenda

CATEGORIA JOVES

**PRIMER PREMI**

Concurs de Microrelats

El drac no em va intentar menjar no sé perquè, però vaig intentar fugir, l'únic que no vaig poder ja que el drac m'ho impedia. També tenia una missió, agafar la rosa. Van passar tres dies, fins que vaig decidir posar en marxa un pla que havia pensat durant els anteriors dos dies.

El pla tractava de; esmolar una roca que vaig trobar mentre intentava trobar alguna cosa per a alimentar-me, tallar part de la tija de la rosa i fugir, ja que el drac la majoria del temps, tot i que no sabia quan es podia despertar. Quan per fi vaig aconseguir tallar la rosa i estava disposada a marxar, aprofitant que el drac dormia, vaig escoltar passes.

De sobte vaig veure una ombra, no sabia qui era, però vaig arribar a distingir la preciosa cabellera rissada de l'Ona. "Es l'Ona la meva estimada amiga i també cavallera !!! " vaig pensar. L'Ona hem va reconèixer ràpidament i , com ja he dit abans, aprofitant que el drac dormia plàcidament vam fugir amb la rosa a la mà . Durant el trajecte a casa vaig explicar-li a l'Ona tot el que m'havia passat des de que ella hem va dir que tornaria.

Quan finalment vam arribar a casa vaig córrer abraçar als pares, i després adreçant-me a l'Ona li vaig dir:

-Com a agraïment per salvar-me la vida et dono aquesta rosa tan bonica.

-Gràcies Martina t'ho agraeixo moltíssim.

Finalment vam tornar al nostre país.

**I CONTE CONTAT  
LA PRINCESA MARTINA  
S'HA SALVAT !!!**

Organitza:



Collabora:

